

תת"ע 2349/08/22 - מדינת ישראל נגד לואי אבו עמאר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 22-08-2349 מדינת ישראל נ' אבו עמאר
בפני כבוד השופט בכיר אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עזה"ד מוחמד אבו צביה
המואשימה
נגד
لوוי אבו עמאר
הנאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם הוגש כתב אישום שבו יוחסה לו עבירה על תקנה 54(א) בתקנות התעבורה.
בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם רכב ביום 9.9.21 בכביש 60, קילומטר 11, בסמוך לשעה 00:25 וזהת
כאשר הרכב נע ב מהירות של 134 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש.

בישיבת ההקראה, כפר הנאשם ב מהירות שיוחסה לו עת נהג ברכב וטען כי נהג ב מהירות שנעה בין 85 ל- 90 קמ"ש.

במהלך פרשת התביעה העידה המדינה את השוטר רס"ב עופר אופטה (להלן: ע.ת/1) אשר ביצע את האכיפה באמצעות
מכשיר ממיל"ז(Clavius) לפני הנאשם.

באמצעות ע.ת/1 הגישה המדינה את הדוח שערך השוטר ת/1, את נספה א' של הדוח כולל את תיעוד בדיקות מכשיר
הממל"ז (ת/2) ואת סרטון מצלמת הגוף של ע.ת/1 אשר סומן ת/3.

במהלך עדותו תאר השוטר את מהלך מדידת מהירות של הנאשם והסביר את תגובתו כפי שתועדה וצולמה בצלמת
גוף.

הנאשם מצדיו בחר להעיד ולא העיד מעדרו שלו עצמו כל עד נוספת.

במהלך עדותו טען הנאשם כי לא עבר את מהירות המותרת, כי יתכן שיש תקלת מכשיר שמדד אותו, וכי אין לו כל

עבירות מהירות או דוחות אחרים שקיבל.

כנגד טענה זו של הנאשם, חקר אותו ב"כ המדינה תוק שזכה לנאים את גילוון הרשעתי (אשר הוגש וסומן כת/4) ממנו עולה כי לנאים כבר שתי עבירות מהירות קודמות מהתקופה الأخيرة.

ה הנאשם טען להגנתו כי רכבים רבים רשומים על שמו ולפניהם שגורשו לחובתו עבירות ללא ידיעתו.

דין -

בחינת חומר הראיות שבפני מעלה את הנ吐נים והמסקנות הבאות:

ע.ת/1 הפעיל מכשיר מסווג מל"ז הנהנה מחזקת אמינותו אותה קבע בית המשפט העליון בע"פ 4682/01 גבריאל לוי נגד מדינת ישראל.

טרם מדידת הנאשם, ביצעה ע.ת/1 למכשיר הממל"ז סדרת בדיקות (בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום כוונות, בדיקת מרחק קבוע) וכל ארבעת הבדיקות שהתקבלו נתנו אינדיקציה תקינה.

אותן הבדיקות בוצעו ותועדו על ידי ע.ת/1 בסיום המשמרות וגם הפעם כל הבדיקות הצביעו על תקינות מלאה של מכשיר הממל"ז אליו בוצעה האכיפה כלפי הנאשם.

סעיף 2 של נספח א' (ת/2) סימן ע.ת/1 את כל נתוני המדידה (8 במספר) ואישר כי כל נתוני המדידה תואמים את דרישות נהיל הפעלה וקביעות בית המשפט העליון בפרשת גבריאל לוי.

אדגש מתוך נתונים אלה כי טווח המדידה עמד על 134.5 מטר (שהוא קצר מטווח המדידה המכטימאל' המותר של 300 מטר), התנועה של הנאשם הייתה מתקרבת וקטעה המדידה היה מואר בשעת לילה.

אדגש כי כאשר במדידת מל"ז עסקין, אין כל דרישת כי הרכב הנמדד יהיה בודד בזמן המדידה.

נדרש קו ראייה נקי בין השוטר המודד ובין הרכב הנמדד ובסעיף 2(א) מצין ע.ת/1 כי "היה קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המפעיל לבין רכב המטרה".

במספר ת/2 ציין השוטר המפעיל כי הוא הוסמך להפעלת מל"ז בשנת 2008 וכן ציין כי נתוני המדידה הוצגו לנаг.

בנוסף, מתועדת שיחתו של ע.ת/1 עם הנאג במהלך האירוע.

הנאג מתעודד כמו ששאל את השוטר מה מהירות שנמדדה, ולאחר שזה מшиб לו 139, שואל הנאשם את השוטר "וכמה מותר?" על כך מшиб השוטר "90.". "

מה שמלמד כי הנאשם עצמו לא ידע מה מהירותו, ולא ידע מה מהירות המותרת כלל במקום בזמן שעוכב.

עמוד 2

להסבירו של השוטר לנאשם כי הוא עומד לקבל דוח עם קנס, לא השיב וטען הנאשם כי נסע בנסיבות החוקיות או כי לא ביצע את העבירה, אלא טען כי אין לו דוחות קודמים וכי יש לו רישון לאוטובוס והדוח הנוכחי עלול "לסבר" אותו.

תגובהו הנאשם בזמן אמת מחזקת בעניין את ראיות הבדיקה.

אני קובע כי המדידה שבוצעה לנאשם עם מכשיר הממל"ז היא מדידה תקינה העומדת בדרישות שהגדייר בית המשפט העליון בפרשת גבריאל לוי.

הנאשם בעדותו אמרנו הבהיר כי נסע בנסיבות המ/topicsת לו, אך מעבר להכחשה זו, לא העלה כל טענה ממשית המחלישה את עצמת הראיות שהציגה המדינה למדידה תקינה ואמינה של רכבו.

הנאשם לא סתר בכל דרך את אמינות המכשיר המודד או את תקינות המדידה עצמה.

לא די בטענה סתמית כי לא נהג מהר, קל וחומר כאשר מחלוקת הנאשם מתברר כי טענתו לפיה מעולם לא קיבל דוח אחר ואין לחובתו מהירות אחירות הבדיקה כלל נכונה בלשון המעטה.

מתוך עבורי של הנאשם (ת/4) עולה כי לחובת הנאשם שתי עבירות מהירות נוספות מיום 23.2.21 ומיום 22.2.21 עד תועד רכבו מבצע עבירות אלה.

אני לוקח בחשבון את טענת הנאשם כי הדברה בעבירות שאין כוללות "פגש שוטר/נהג" שכן הדברה בעבירות שתועדו עם מערכת-3, אך לחובת הנאשם עוד 4 עבירות תעבורה אחרות שלא תועדו במצלמה אלקטטרונית ושם פגע גם הנאשם שוטרים עת קיבל לידי דוחות אלה.

אני מוצא את עדותו של ע.ת/1 אמינה ולא כל סתרות.

אני קובע כי עדותו של ע.ת/1 מבוססת את מדידת הנאשם כמדד אמינה וטובה מעבר לכל ספק סביר.

אני קובע כי הנאשם לא יצר כל ערעור באמינות גרסתו או נתוני המדידה שהציג ע.ת/1 וכן אני קובע כי המדינה הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר.

אני מרשים את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, במעמד הצדדים